

พระราชกฤษฎีกา

จัดตั้งเทศบาลตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ชันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งสุขาภิบาลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และพื้นที่ใกล้เคียง ขึ้นเป็นเทศบาลตำบล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ แห่ง พระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๕๕ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๕๖ จึง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลบ้านพรุ อำเภอ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พ.ศ. ๒๕๓๖"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศใน ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งสุขาภิบาลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และพื้นที่ใกล้เคียง ขึ้น เป็นเทศบาลตำบล มีชื่อว่า "เทศบาลตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา"

มาตรา ๔ ให้กำหนดเขตเทศบาลตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ไว้ดังนี้

หลักเขตที่ ๑ ตั้งอยู่ตรงจุดที่ริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพ ฯ - กลองพรวน ฟาก ตะวันตก ตัดกับริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๓ บ้านคูหา-จะนะ ฟากเหนือ

ด้านเหนือ

จากหลักเขตที่ ๑ เป็นเส้นเลียบริมทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๓ บ้านคูหา - จะนะ ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากแนวศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพฯ-คลองพรวน ฟากตะวันออก ตามแนวเส้นขนานระยะ ๑,๐๐๐ เมตร

ด้านตะวันออก

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นขนานกับแนวศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ สายกรุงเทพ ฯ - คลองพรวน ฟากตะวันออก ระยะ ๑,๐๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงหลักเขตที่ ๓ ซึ่งตั้ง อยู่ตามแนวเส้นตั้งฉากระยะ ๑,๐๐๐ เมตร กับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพ ฯ - คลองพรวน ตรงจุดที่ห่างจากศูนย์กลางสะพานข้ามคลองหมอ ไปทางทิศใต้ ตามแนวศูนย์กลางทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพฯ-คลองพรวน ระยะ ๑,๕๐๐ เมตร

ด้านใต้

จากหลักเขตที่ ๓ เป็นเส้นตั้งฉากกับศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพ ฯ - คลองพรวน ไปทางทิศตะวันตก ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพ ฯ - คลองพรวน ถึงหลักเขต ที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่บนแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านพรุกับตำบลทุ่งลาน

<u>ด้านตะวันตก</u>

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นเลียบตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านพรุกับตำบลทุ่งลาน ไป ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ผ่านถนน รพช.สข. ๑๑๐๗๖ บ้านโป๊ะหมอ - บ้านหรั่ง ถึงหลักเขตที่ ๕ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจากแนวศูนย์กลางถนน รพช.สข. ๑๑๐๗๖ บ้านโป๊ะหมอ - บ้านหรั่ง ฟากเหนือ ตามแนว เส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๕ เป็นเส้นขนานกับแนวศูนย์กลางถนน รพช.สข. ๑๑๐๗๖ บ้านโป๊ะหมอ - บ้านหรั่ง ฟากเหนือ ระยะ ๒๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ ๖ ซึ่งตั้งอยู่ห่างจาก แนวศูนย์กลางทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพ ฯ - คลองพรวน ฟากตะวันตก ตามแนวเส้นขนาน ระยะ ๑,๔๐๐ เมตร

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นขนานกับแนวศูนย์กลางหางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ กรุงเทพ ฯ -กลองพรวน ฟากตะวันตก ระยะ ๑,๔๐๐ เมตร ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือถึงหลักเขตที่ ๗ ซึ่ง ตั้งอยู่บนแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านพรุกับตำบลคอหงส์ จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นเลียบตามแนวเส้นแบ่งเขตระหว่างตำบลบ้านพรุกับตำบลคอหงส์ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ บรรจบกับหลักเขตที่ ๑

ดังปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปักไว้เพื่อแสดงแนวเขตตามสมควร

มาตรา ๕ ในระหว่างดำเนินการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งกรรมการสุขาภิบาลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งพ้นจากตำแหน่งในวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับตามที่เห็นสมควร มีจำนวนเท่ากับ จำนวนคณะเทศมนตรีเทศบาลตำบลตามมาตรา ๔៩ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔៩๖ เพื่อ ดำเนินกิจการในหน้าที่ของคณะเทศมนตรีไปพลางก่อน จนกว่าคณะเทศมนตรีที่ได้รับแต่งตั้งตาม มาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔៩๖ เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

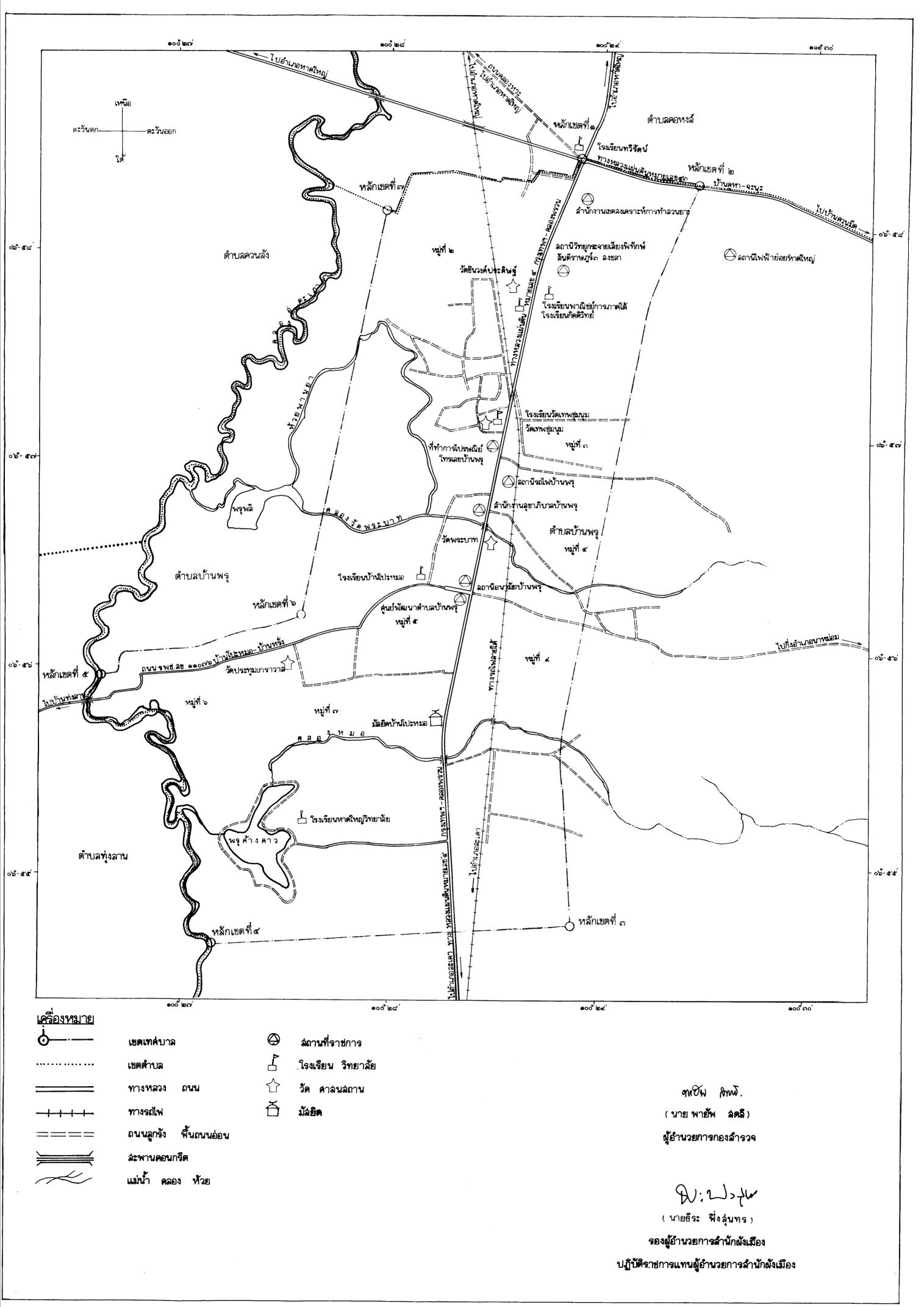
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา

เรื่อง จัดตั้งเทศบาลดำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดล่งชลา

W. A. **b** € 6 5

มาตราล้วน ๑: ๒๐,๐๐๐

<u>หมายเหตุ</u> :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากสุขาภิบาลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีสภาพอันสมควรยกฐานะขึ้นเป็นเทศบาลตำบลบ้านพรุ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ประกอบ กับสมควรให้เขตเทศบาลดังกล่าวคลุมพื้นที่ใกล้เคียงที่มีประชาชนหนาแน่นและมีรายได้ดี เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้ปกครองดูแลและทำนุบำรุงท้องถิ่นของตนตามระบบเทศบาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้